

TRIBUNA

Parlem amb la gent, treballant pel país

JAUME BARTUMEU CASSANY, CONSELLER GENERAL I MEMBRE DEL CONSELL NACIONAL DE SOCIALDEMOCRÀCIA I PROGRÉS D'ANDORRA

Dissabte passat, la primera reunió del consell nacional de Socialdemocràcia i Progrés (SDP), després de l'assemblea constituent que vam celebrar a Encamp el 25 de maig, ens ha servit per encarar qüestions cabdals per al futur d'Andorra, de la seva gent.

L'acció política que estem desenvolupant a SDP vol promoure una discussió, un debat, que posi al centre d'atenció el futur del país, els drets, el treball i el desenvolupament econòmic en el nou marc, que també estem treballant, de les relacions internacionals amb Europa. Tenim la ferma voluntat de fer que moltes ciutadanes i molts ciutadans se sentin compromesos amb la vida pública i política d'Andorra.

Per això a SDP hem posat al capdavant els valors de la solidaritat i de la justícia social.

Dissabte passat, a Anyós, vam parlar del que preocupa a la gent: la modificació de la normativa que regula el règim assistencial de la Caixa Andorrana de Seguretat Social i la introducció d'un impost sobre la renda. Dues qüestions cabdals que marcaran la vida i el futur de la gran majoria de persones que viuen i treballen a Andorra.

La gent de Socialdemocràcia i Progrés serem protagonistes en ambdós debats sense radicalismes,

amb responsabilitat.

Dient-li a la gent la veritat de les dificultats que tenim al davant. La col·laboració adequada entre sector públic i sector privat, ambdós reformats sota un mateix impuls ètic, hauria de ser una de les claus per avançar cap a nous escenaris de prosperitat i equitat.

Estic convençut que un projecte socialdemòcrata reconstruït i seriós ha de partir d'un principi de modèstia: vigilar les conseqüències no desitjades, en una societat andorrana en la qual els agents econòmics interaccionen sotmesos a una racionalitat limitada i a una gran incertesa.

L'acció pública a Andorra està molt sovint sotmesa a desviacions i obstacles que hauríem d'intentar controlar. La primera, el primer biaix, és la de l'acció: no sempre "fer alguna cosa" és la solució. També hi ha la segona desviació, el segon biaix, la de la visibilitat: no sempre reaccionar a les urgències més visibles als mitjans de comunicació permet solucionar els problemes importants.

També hi ha un tercer biaix, el que busca la confirmació del que hem dit: no sempre la realitat donarà la raó a les idees preconcebudes.

¿Com podem contribuir a redreçar aquestes desviacions? Doncs mi-

llorant la democràcia en un treball pacient i constant. Ajudant la gent, ajudar-nos col·lectivament a donar significació a la vida, més enllà de les estretes consideracions que la dominen, ajudant a superar l'escala de les aspiracions individuals i buscant en l'avenç col·lectiu i l'accés a la cultura, la tolerància i el coneixement la mesura de la felicitat possible.

La política de suposades reformes del Govern de Demòcrates per Andorra s'ha convertit en simples retallades invertebrades. Està esgotada per ineficaç, perquè té un cost molt gran en l'àmbit social i perquè la ciutadania ha quedat decebuda de l'onada taronja. Ha interpretat correctament que es tracta d'un engany.

La reducció del dèficit, que és només un subproducte inevitable de la recessió, es vol representar com un senyal apoteòsic de millora econòmica. Però, dissortadament, la millora no arriba.

Per això n'hem de parlar sense defallir, i ho hem de fer assenyalant en quin país voldríem viure al final del túnel.

A Socialdemocràcia i Progrés tenim un objectiu: un país que es respecti a ell mateix, és a dir que protegeixi la gent gran, que doni atenció a les persones necessitades i que ofereixi oportunitats als joves.